

1938 uppá 215.000 sterlingpunda virði. Harav fekk klippiskurin 150.000 sterlingpund og aðrar vorur t. d. maskinur, medicin o. a. m. 65.000 sterlingpund. Síðan hava verið nakrar smærri vöruskiptingarsamtýktir við Danmark.

Danir tóku bananir og tomatir fyri fiskin, tí Spanialandsmenn vildu ikki loyva øðrum vörum út at gjalda fiskin við.

Í juni 1938 var loyvt einka-vöruskipti við Noreg. Í oktober vildu teir hava aðra samtýktina og eftir henni selja klippísk fyri 100.000 sterlingpund og tilsamans norskar vorur fyri 241.000 sterlingpund. Norðmenn høvdu ymsar vorur at bjóða, sum skuldu tókst Spanialandi hentar, so sum zink, cellulose og salpeter. Samtýktin gekk tó ikki bráðlaga í lag, og sigst trupulleikin at hava komið út av klippísk-inum. Nú fyri tveimum dögum síðani var tó vöruskiptissamtýkt gjord, og hon er uppá 135.000 sterlingpunda virði. Herav 17.500 sterlingpund til klippísk, 20.000 sterlingpund til rogn og 6.500 sterlingpund til lysi. Fyri restina skal flytast zink og cellulose.

Fyri fiskin vildu Spanialandsmenn ikki lata aðra vöru enn bananir: men Norðmenn søgdu, at hetta var teimum óhent kepp, eftir sum spanskar bananir vóru um 20 % dýrari enn frá Jamaica.

Yvirhøvur er virðið á sponskum vörum sagt at vera ólagaligt, og 10—20 % dýrari enn virðið á heimsmarknaðinum fyri somu vöruslag. Hetta má gera alt handilssamband tvørilgt, og serliga millum Spanialands og tey lond, sum hava frían handil og eingi høft, tí tey nýðast ikki at keypa frá vissum landi.

Í teimum tilfello, tá Spaniumenn víðganga, at virði á teirra vöru er t. d. 10 % hægri enn á heimsmarknaðinum, loyva teir virðishækkan á innflutnings-vörum, sum samsvara teim 10 % unum.

Tað eigur tó at verða nevnt, at summar vorur ikki eru fíar-ligar altan móti ovurhonds høgum virði, og er t. d. oliven-olja 30 % hægri í virði enn á heimsmarknaðinum í frælsu valuta, um hon er latin í vör-umbýti, og sama er lagið við fyrsta flokk appelsinnum, tó at ringari slag eru fíarligari í vörumbýti.

Útflutningurin av hesum vör-um og øðrum, sum nógv hava at tyða í útflutningi Spanialands, eru í hondunum á specialis-nevndum.

Enn hava Spaniumenn ikki gjørt nakra rætta handilssamtýkt við nakað land, tó at íslendsk bløð munnu hava nevnt óman-fyri nevndu einka-vöruskiptis-samtýktir við slíkum navni.

Neyvan munnu teir heldur fara at gera sannar handilssam-týktir fyrr enn til heystar, tí hagartil man spanska ríkis-stjórnin hava mangt annað um at vera.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Basar.

Ætlanin er at byggja fimleikarhøll í Sorvági, tess vegna fara vit undirskrivaðu at fyrireika basar fyri Sorvágis Ítróttarfelag, sum vit vóna at fáa loyvi at halda í heyst.

Um onkur er sinnaður at styðja hesa fyrirøktu okkara, verða gávur til basarin við tók mótliknar av undirskrivaðu.

Sorvágur, 6. mai 1939.

Virðingarmest.

Margretha av Skarði, Anna Dalsgaard Petersen, Sigríð Niclasen, Magnhild Joensen, Judith Hendriksen, Elly Jacobsen, Samuline Joensen, Estríð Hansen, Hanna Kristiansen, Peter Weihe, Peter Hentze Weihe, Erling Rasmussen, Arnhold Jacobsen, Rósing Rasmussen, Heine M. Niclasen.

FØROYA VANLUKKUTRYGGING

Skal nakar vanlukkutryggja seg sjálfvan ella onnur, boða frá vanlukkutílbúrið ella fáa skil uppá annað vanlukkutrygging við-víkjandi og situr ov óhøgliga fyri til at kunna venda sær heimleiðis til tryggingina, vil hann hjá einumhvørjum av umboðsmönnum fáa lagt sær lag á og eisini fáa góldið limagjald stítt.

Umboðsmenn eru:

R. Mortensen, sóknarfrú, suðuri í Vági.
K. Djurhuus, sýslumaður, á Tvøroyri.
H. Edw. Hjalte, brævasavnari, á Sandi.
Chr. Larsen, sýslumaður, í Sorvági.
H. Nolso, kassameistari, í Vestmanna.
S. P. úr Konoy, lærari, við Gøtugjógv, og
A. Ellingsgaard, brævasavnari, á Eiði.
Haakon Hansen, sýslumaður, Klakksvík.

Ótryggjadar maður gloymir skyldu sína móti sær sjálvum, konu og børnum ella øðrum, hann hevur ábyrgdina av, og er harfyri ikki fullgøður samfelagslimur. Hugsíð tí um trygging, áðrenn ov seint er!

**Folketingsmand Johan Poulsens mangeaarige
og vidtdrevne Socialistforskrækkelse løb
afsted med ham og rendte ham en
Staver i Livet.**

Sambandets Bjørnetjeneste

imod

Danskheden paa Færøerne.

III.

Vi er ganske klar over, at Hr. Folketingsmand Johan Poulsen vil finde Forsøget med at rejse Separatistforskrækkelses-spørgsmaalet imod Socialdemo-krafterne lige saa haabløst som Socialistforskrækkelsen, som han lige til nu har anvendt som Hovedvaabenet imod Socialdemokraterne, hvilket han for-trinsvis har gjort Brug af blandt sine østerøske Tilhængere.

— Det mest bemærkelses-verdige med Selvsyre- og Sambandskampagnen imod Soci-aldemokratiet er, at de respek-tive Partier beskylder Social-demokraterne for det stik mod-satte af hverandres Paastande. Selvsyremændene anholder os saaledes for at være over-sambandske, medens Sambandet

angriber os for at være separa-tistiske. Det kan ikke nægtes, at denne Agitation imod Social-demokraterne er noget vrøvle-foren og ikke god til at faa Forstand af. Den er ogsaa det bare Nonsens, Vrovl og Agitation. Det er jo umuligt at være over-sambandsk og separatistisk paa samme Tid. Sandheden er selv-følgelig den, at Socialdemokra-terne først og fremmest fører en socialdemokratisk Politik. Sprog og anden national Politik er løst ved socialistisk Initiativ og Mægling — men som en Selvfølgelighed, uden himmel-stormende nationale Stemnings-orgier a la Hitlers chauvinistiske og imperialistiske Foretaler i den stakkels misbrugte Nationa-lismes Navn.

Men hvorfor strides om

nationale Spørgsmaal? Fra fri-sindet dansk Side kan man ikke have det ringeste imod, at vi paa Færøerne plejer vore nationale Interesser, samtidig som vi gør alt, hvad der staar i vor Magt for at komme til at staa i det bedste Forhold til den øvrige Del af Riget og Norden i det hele taget. Med andre Ord: Færingernes og Danskernes fulde Forstaaelse af og Respekt for hverandres nationale Liv og Ejendomme-ligheder er intet mindre end en Hovedbetingelse for et godt Samhørighedsforhold, hvilket de færøske Socialdemokrater bevidst stræber hen imod. Dette ønskes sagt, for at man ikke skal være i Tvivl om, hvor man har de færøske Socialdemokrater i Spørgsmaalet: Færøerne—Dan-mark.

H. M. Jacobsen 70 år.

Síðsta sunnudag fylli ein væl-kendur Havnarmaður, H. M. Jacobsen, fyrrverandi lærari, sjeyti ár.

Hans Marius Jacobsen hevur verið lærari í yvir 40 ár; í unglingarárunum, áðrenn hann hevði tíkið prógv, var hann í Havni, aftaná hetta hevur hann verið á Tvøroyri, í Skála-vík, í Sorvági, Sandavági, og síðst í kriggsárunum, varð hann aftur lærari í Havn, har hann var verðandi, til hann fór frá vegna aldur.

Eg havi í sjey ár gingið í skúla hjá honum, so eg veit, at hann var ein góður lærari bæði fyri smá og stórr børn. Hann hevði sera góð evni at læra tey børn, ið høvdu hug at læra nakað, og kunnskapir hevði nógvar; tað kundi gera tað sama, hvat ein spurdi um, so fekk ein greitt svar; ikki: eg veit ikki, ella eg havi ikki bókina við, ella okkurt tilfíkt. Tann, sum fjúrtánáragamalur fór frá honum, hevði væl av kunnskap, um ein hevði nokur evni at læra.

H. M. Jacobsen hevur eisini verið handverkari; hann hevur fingist reidiliga nógv við at binda inn bókur. Snotuligar eru tær bókur, sum hann hevur latið úr hondum sínum, og sama tær, ið standa á bóka-hyllum hansara. Bókaelskari er hann sum fáur, og bókasavn hansara man vera millum tey stórstu í Føroyum — og tað sigur nógv um mannin.

Fyri stuttari tíð síðani fór H. M. Jacobsen til Keypmanna-havnar, mest fyri at fáa sær heilsuhjálp, og ynskandi er eftir, at tað eydnast honum at vinna sær heilsuhót.

Kolliga.

**Nakrir raskir sjálvstend-
ugir skipasmiðir, ið kunnu
vera við at byggja nýtt
skip, søkjust.**

Nærri við at venda sær til

P. í Tórshavnar Skipasmiðju,
Teli. 222 og 375.

Post til Grønland.

Med Dampskibe, der afgaar fra Færøerne til Færingehavnen i Grønland omkring Midten af Juli Maaned, kan der sendes almindelige Breve og mindre Pakker, bestemte til Mandskabet paa færøske Skibe ved Grønland.

Pakker indeholdende Æg eller lign., der kan bevirke Beskadigelse af andre Pakker, modtages dog ikke.

Alle Pakker maa være solidt emballerede og tydeligt adresse-rede.

Posten vil blive oplosset i Færingehavnen, og Postkontoret kan ikke give nogen Garanti for, hvornår og hvorledes eventuelt Viderbefordring til andre Pladser i Grønland kan finde Sted.

Posten maa være indgaaet til Thorshavn — for Søderø's vedkomende til Trangisvaag — senest den 31. Juli.

Foreliggende Brevpost til Fiskere ved Grønland vil desuden blive afsendt med Dampskib, der afgaar fra Søderø ca. 7. Juli.

Thorshavn Postkontor, den 30. Juni 1939.

e.s. „Tora Elise“

fer úr Hull 10 juli 1939

Leit 12 juli 1939

heimleiðis til Føroyar.

P í Skipablaðið Føroyar.

Jóansøkan

Tvøroyri 1939.

Veðrið var so sera gott dagarnar frammanundan jóansøku. Mundi tað fara at halda sær? So spurdi mangur Tvøramaður upp-undir festdagin.

Jóansøkumorgunin rann ikki upp við tí suðurlenska veðrinum. Tað sá illt út hjá uttan-bygdafólki at slepa til stevnuna. Sjóvarillskan var óstór á morgni, at mjólkarbáturum vendi við. Men kortini varð veðrið — um enn kuldiligt — s reidiliga gott stevnuveður. Sjúgurin blíðkaði. Hann helt seg turran báðar dagarnar.

Kanska fólk ið ikki var av tí mesta. Men vór fólk komin úr Norðoyum, Havn og manga aðra staðni frá.

Stevnan byrjaði við, at skúla-børnini gingu skúðgongu frá skúlagarðinum gøgnum ein part av Tvøroyri og steðgaðu við Kongavegin, har tey sungu fosturlandssangir. P. M. Dam lærari flutti fram øðu um at gera skyldu sína móti sær sjálvum, samfelaginum og sínum meðmenniskjum. Ó talaði hann um, hvussu neyðsýt tað var at venja og mykja sit líkam og menna síni andsevi til at avrika hitt besta í lívinum her á fólsum.

Ymsar ítróttarkappingar fóru fram.

Í svimjing vunnu

Hanna Smith, Vági 1200 m.

Lisa Poulsen, Óravíka-tíð 50 -

Jóanes Hofgaard, Tvøroyri 50 -

Í kapprenning vunnu:

Tove Thomsen, Tvøroyri 200 m.

Eli Nolso, Vági 200 -

Børge Persen, Tvøroyri 500 -